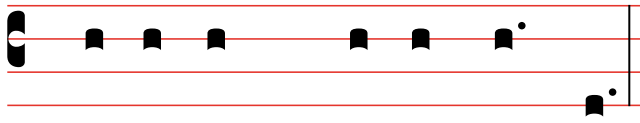
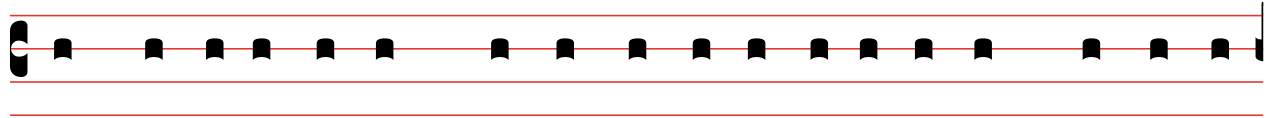

I CZYTANIE

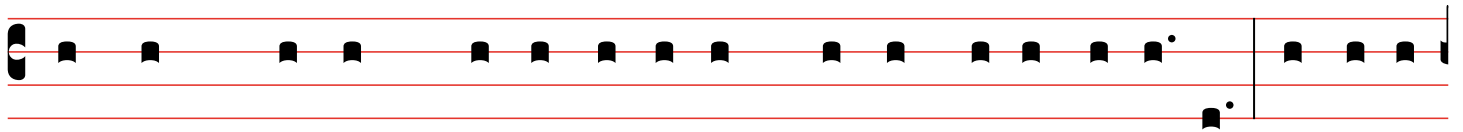

Ÿ. Czy-tanie z Księ-gi Wyjścia:

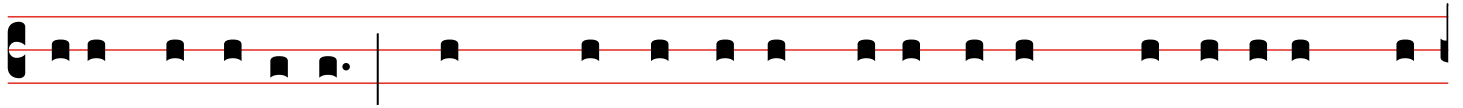
N

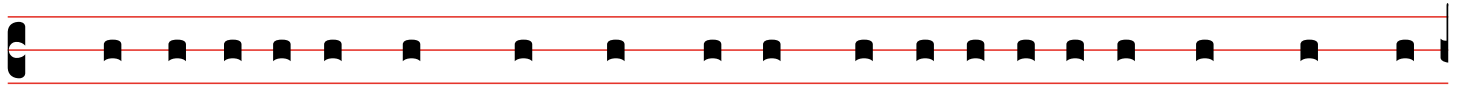
A pustyni ca-łe zgromadzenie Izra-e-li-tów zaczę-ło

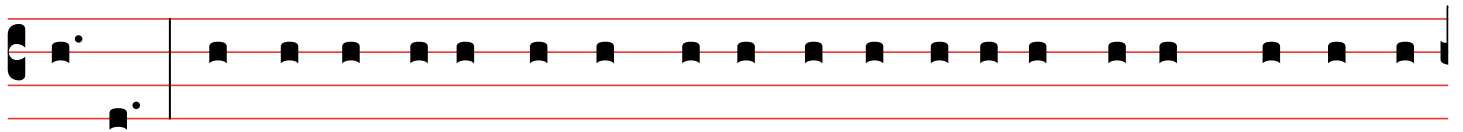
szemrać prze-ciw Mojżeszowi i prze-ciw A-a-ronowi. Izra-e-

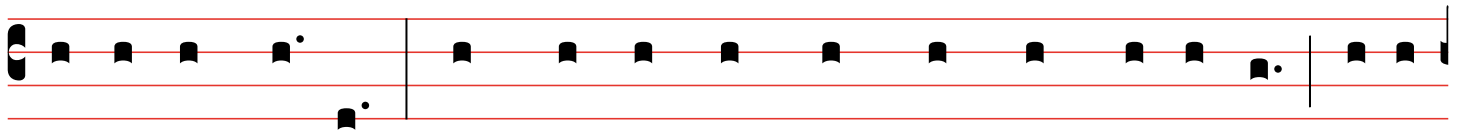
lici mówi-li im: «Obyśmy pomarli z ręki Pana w ziemi egipskiej,

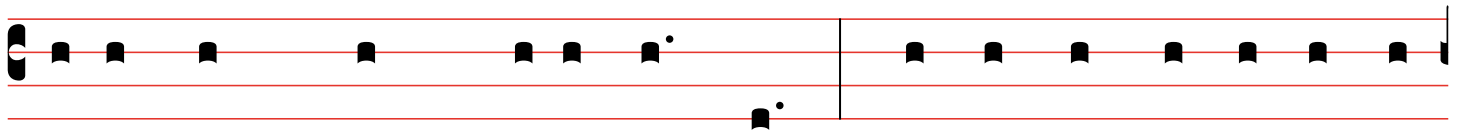
gdzie zasiada-liśmy przed garnkami mię-sa i jada-liśmy chleb do

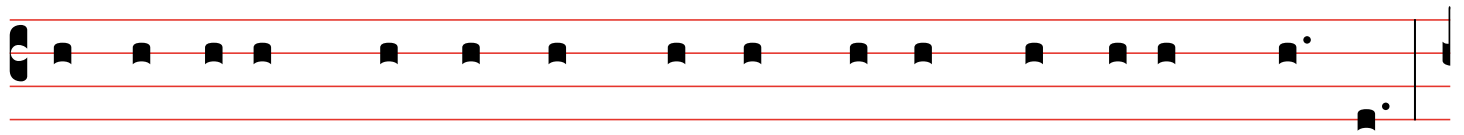
sy-ta! Wyprowadzi-liście nas na tę pustynię, aby głodem zamorzyć

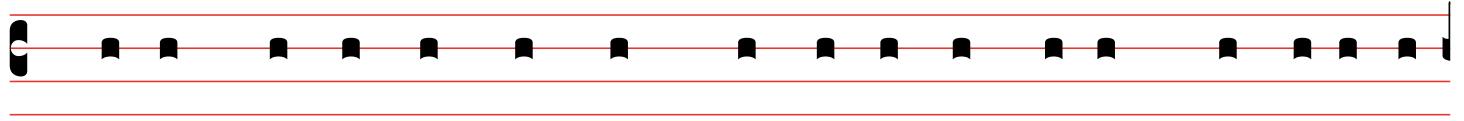
ca-łą tę rzeszę». Pan powiedział wówczas do Mojżesza: «Oto

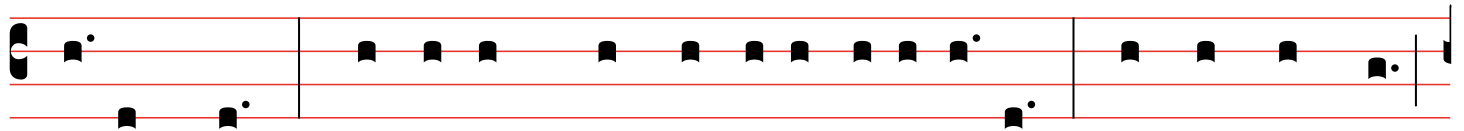
ześlę wam chleb z nieba, jak deszcz. I będzie wychodził lud,

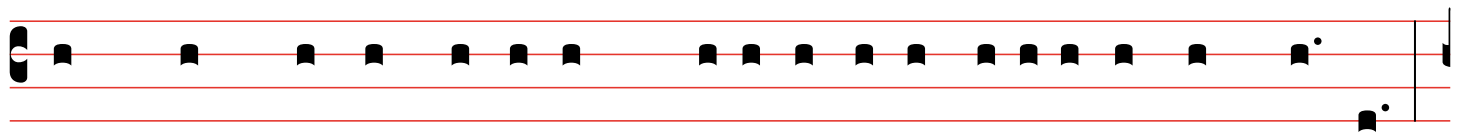
i każdego dnia będzie zbierał według potrzeby dziennej.

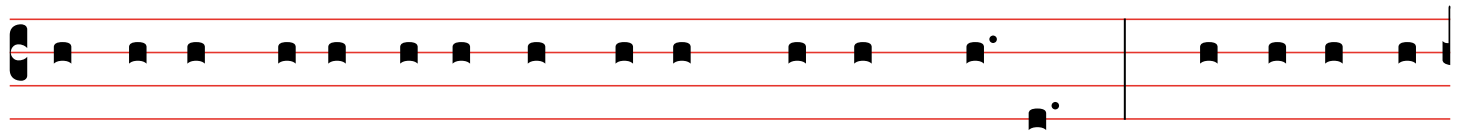
Chcę ich także doświadczyć, czy pójdą za moimi rozkazami

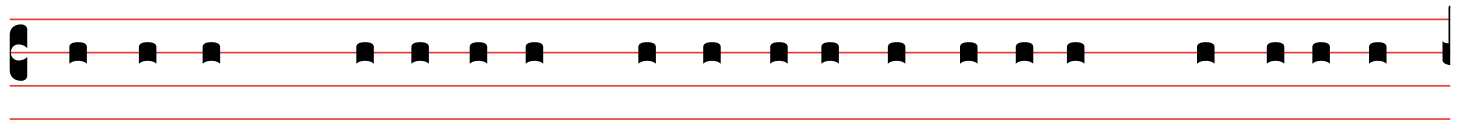
czy też nie». «Słyszałem szemranie Izraelitów. Powiedz im tak:

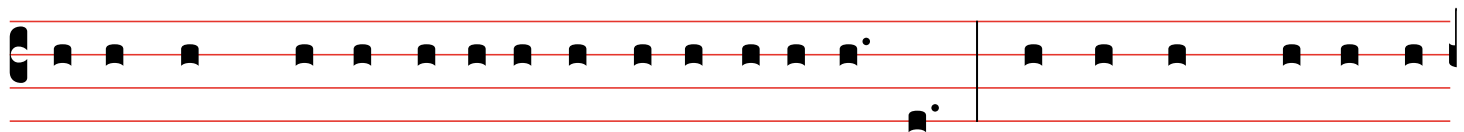
O zmierzchu będziecie jeść mięso, a rano nasycicie się chlebem.

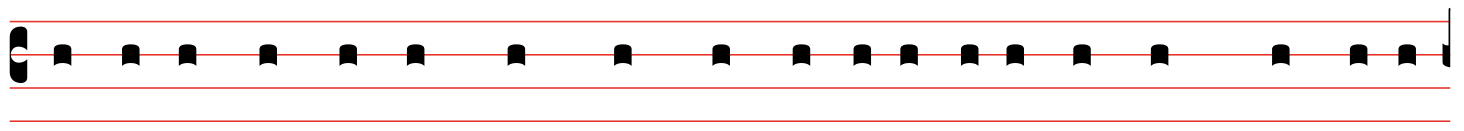
Poznacie wtedy, że Ja, Pan, jestem waszym Bogiem». Rzeczywiście

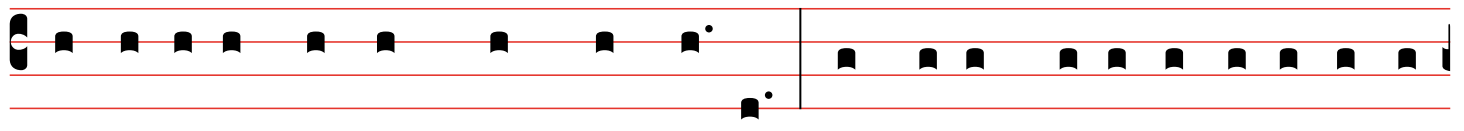
wieczorem przyleciały przepiórki i pokryły obóz, a nazajutrz

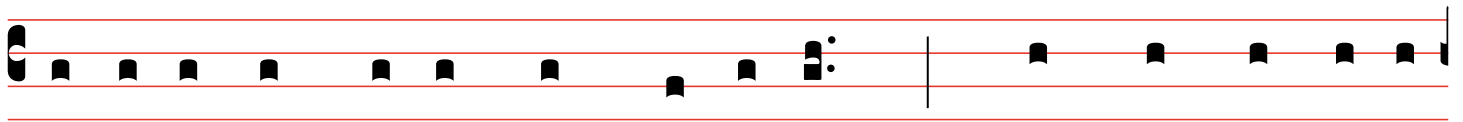
rano warstwa rosy leżała dokoła obozu. Gdy się warstwa rosy

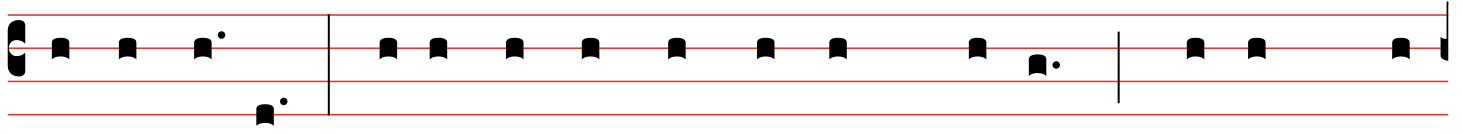
uniosła ku górze, wówczas na pustyni leżało coś drobnego,

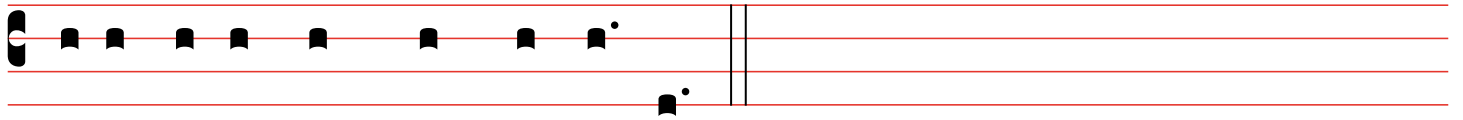
ziarnistego, ni-by szron na ziemi. Na widok tego Izraelici

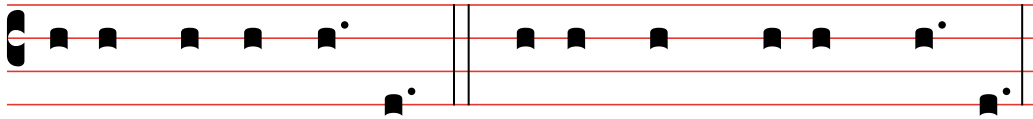
py-ta-li się wza-jemnie: «Co to jest?» – gdyż nie wiedzie-li,

co to by-ło. Wtedy powiedział do nich Mojżesz:« To jest chleb,

który da-je wam Pan na po-karm».

Ÿ. Oto Słowo Bo-że. R. Bogu niech będą dzie-ki.